

Tur-referat fra Utsteinklosterturen 2009

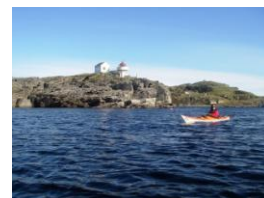
10. – 11. oktober

Deltakere: Kjell, Kristin, Erik og Elin

Lørdag morgen våknet vi til flott padlevær med god medvind. Turen startet fra Sandviga kl 11 og gikk langs Hundvåg hvor vi plukket opp siste deltaker Erik i nordre ende. Kryssing av Åmøyfjorden gikk uten dramatikk på en rolig fjord og Elin ønsket lunsj allerede

på Lineholmen siden timene hadde gått siden frokost, men uten å få gehør. Dette var ikke lunsjstedet i følge tradisjonen og brødiskiven måtte inntas i båten. Austre Åmøy, Sokn og 2 broer ble passert og pause fikk vi endelig i båthavnen Naustneset på Mosterøy. Høstsolen varmet og stemningen var god. Forholdene var så bra at vi kunne runde

Årabotneset og nyte det flotte landskapet på det værutsatte stedet. Vi slo leir i Fjøløysundet og fikk en følelse av å være langt fra byens ståk og mas. Teltplassen var samlet med unntak av Kjell som holdt god avstand grunnet snorking, noe som kommer ukontrollert selv om han sover på magen som han selv sa. Ved til bålet ble hentet i fjæra og det var nok å ta av for å holde varmen ut over høstkvelden.

Fjelltoppene i bakgrunnen ble besteget i *riktig* rekkefølge i henhold til tradisjon og utsikten var det ikke noe å si på. Middag ble spist og god drikke gav grobunn for gode skrøner rundt bålet. Været var merkbart i teltet denne natten, men selv de med sånn ”passe” standard på utstyr fikk sove uten å fryse for mye.

Søndag morgen merket man at vinden økte i styrke og innen vi var i båtene var motvinden i det meste laget. Styrke og muskler varierte i gruppen og noe slet med tålmodigheten, mens andre med kreftene og dem stod på et tidspunkt helt stille. Slepetau ble nevnt, men kraftig

overhørt og avvist på det sterkeste. En nødvendig pause og lunsj ble gledelig takket ja til i båthavnen i Naustneset og en time ble brukt til å få ny energi og samle krefter. Elin innså at i denne vinden kom hun aldri til byen denne dagen og ringte etter hentehjelp uten å lykkes. Delmål ble satt til Sokn og innen den tid hadde vinden løyet

kraftig og turen tilbake til sivilisasjonen ble en ren fornøyelse og kunne nytes av alle. At kreftene følte oppbrukt før lunsj og at ny energi og hvile gjør underverker, for så å kunne gjennomføre en god padleøkt inn til mål, var denne dagen et bevis på. *Noen padlet hele strekket uten å merkes av verken vær eller vind.*

Referent Elin Kro